

Θαύματα του Αγίου Αρσενίου στα ελληνικά των Φαράσων της Καππαδοκίας

/ [Επικαιρότητα](#)

Η Καππαδοκική είναι η μια από τις 4 κύριες ελληνικές διαλέκτους.

Στη γλωσσολογία γίνεται συνήθως διάκριση ανάμεσα σε “διάλεκτο” (έντονα οριοθετημένη και αποκλίνουσα γλωσσική ποικιλία, που δύσκολα γίνεται κατανοητή από τους ομοεθνείς) και “ιδίωμα” (μικρή παραλλαγή μιας Κοινής γλώσσας, κατανοητή από τους υπόλοιπους ομοεθνείς).

Με αυτό το κριτήριο διάλεκτοι της ΝΕ θεωρούνται (συνήθως) μόνον οι:

- ✦ Ποντιακή
- ✦ Καππαδοκική
- ✦ Κατωιταλική
- ✦ Τσακωνική

Τα Καππαδοκικά Ελληνικά αναπτύχθηκαν σε διάφορες περιοχές της Κεντρικής

Μικράς Ασίας, όπου η παρουσία της Ελληνικής γεννήθηκε με τις κατακτήσεις του Μ. Αλεξάνδρου.

Το 1923 με την αναγκαστική ανταλλαγή πληθυσμών μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας όλοι οι χριστιανοί (ελληνόφωνοι και τουρκόφωνοι) αναγκάστηκαν να μεταναστεύσουν στην Ελλάδα. Οι περισσότεροι Καππαδόκες Έλληνες γρήγορα υιοθέτησαν την Κοινή Νέα Ελληνική, με αποτέλεσμα η διάλεκτός τους να οδεύει προς εξαφάνιση.

Παραλλαγή της Καππαδοκικής διαλέκτου είναι τα Φαρασιώτικα, που ομιλούνταν στα Φάρασα, ελληνόφωνο χριστιανικό χωριό της Ν.Α. Καππαδοκίας (και πατρίδα του αγίου Παϊσίου του αγιορείτου).

Στο παρακάτω βίντεο (της διεθνούς επιτροπής “Vanishing Languages and Cultural Heritage”) μια ομιλήτρια της Καππαδοκικής διηγείται σε Φαρασιώτικα Ελληνικά τα θαύματα του αγίου Αρσενίου του Καππαδόκη (1840-1924):

«[...] ο άγιος Αρσένιος ήτουνι πολύ Θεού νομάτ [...]»

(= ήταν πολύ ευλαβής άνθρωπος)

Κοινοποίηση από Κέντρο Λεξικολογίας